

سولیدات صنعتی این کشور (نظیر فولادهای مخصوص و صنایع مهندسی) از درجه بالای مهارت فنی و تکنولوژیک برخوردار بوده و در سطح جهانی کیفیت بسیار پیشرفته‌ای را دارا میباشند^۱. الگوهای جدید تقاضا و توسعه تکنولوژیک از جمله عواملی بودند که باعث تغییر ساختاری صنایع سوئد گردیده‌اند. در

ویژگی بخشهای اقتصادی سوئد

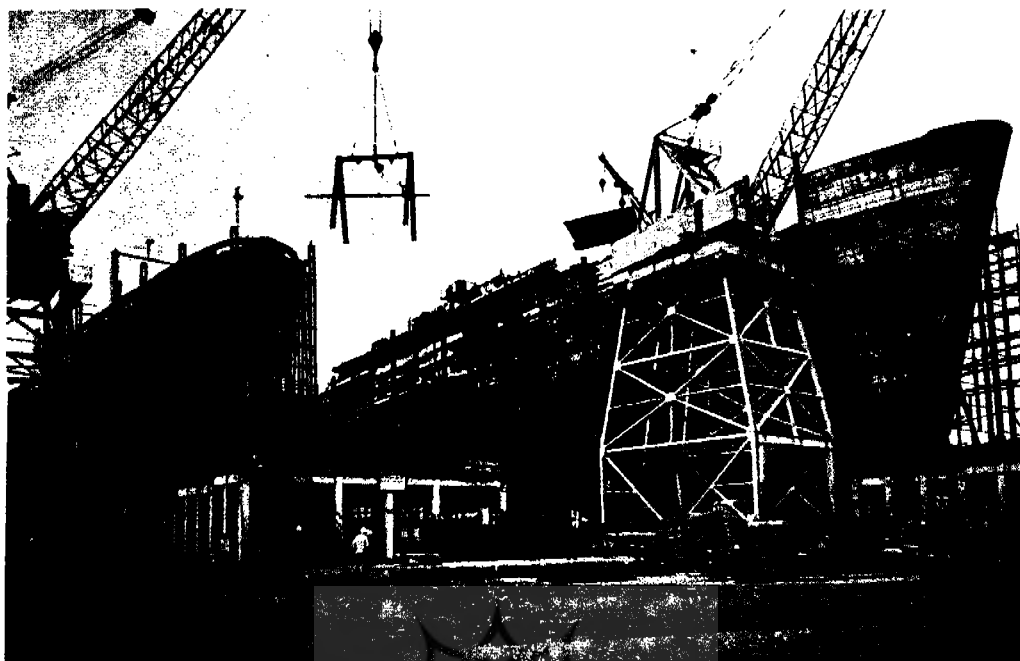
ویژگیهای بخش صنعت،
معدن و انرژی:

امروزه سوئد در بین کشورهای جهان، از جمله پیشرفته‌ترین ملل صنعتی به شمار می‌رود. این کشور در فرآیند تولید صنعتی خود، از تولید سنتی الوار و سنگ آهن و صنایع جانبی وابسته به این مواد - که از پروسه صنعتی ساده‌ای برخوردارند - بصورت کشوری فوق صنعتی و درآمدی، بطوریکه

(1): Federation of Swedish Industries, *Swedish Industry Today* (Stockholm: 1980) p.1.

(*) : Post - Industrial

محسوب می شوند، بطوریکه در سال ۱۹۸۶ بترتیب ۲۰/۸، ۱۳/۲، ۱۴ و ۲/۱ درصد از کل ارزش افزوده بخش صنعت را به خود اختصاص داده بودند.

سوئد طی دهه گذشته (۱۹۷۰) شاهد تجدید ساختار در بسیاری از رشته های صنعتی خود بوده است. برحسب نقش نسبی بخشهای مختلف، آشکارترین تغییر، نزول صنعت منسوجات و گسترش صنایع چوب و کاغذ و نیز صنایع شیمیایی (شامل صنایع

این کشور نیز همچون سایر کشورهای پیشرفته صنعتی، اهمیت صنایع متکی به مواد خام و کالاهای نیمه ساخته روز بروز کمتر و درمقابل صنایع متکی به تکنولوژی پیشرفته وضعیت غالب صنعتی را تشکیل می دهند. بطوریکه صنایع مهندسی امروزه در سوئد، بیش از ۴۵ درصد از ارزش افزوده تولیدات صنعتی را به خود اختصاص داده است.^۱ پس از صنایع مهندسی، صنایع چوب و کاغذ، شیمیایی، مواد غذایی و منسوجات، عمده ترین رشته های صنعتی در سوئد

(1): EIU, *Op. cit.*, p. 19.

دارویی) بوده است.^۱ علاوه بر صنعت منسوجات، صنایع فولادسازی و کشتی سازی نیز از جمله صنایعی بوده اند که طی دهه ۱۹۷۰، با کاهش قابل توجهی در تولیدات و نیز نیروی انسانی مواجه گردیدند که حتی منجر به تعطیل تعدادی از کارخانجات مربوط به این صنایع شد. صنایع و اساساً اقتصاد سوئد به میزان زیادی متکی به صادرات و بازارهای خارجی میباشد و برای اقتصادی به کوچکی اقتصاد این کشور، فعالیت صنایع عمدتاً به تقاضای خارجی متکی است. از این رو هر تحولی در عرصه بین المللی، انعکاس مستقیمی در فعالیت شرکتهای صنعتی — که در واقع گردانندگان صنعت سوئد هستند — باقی می گذارد. قبل از آغاز دوره رونق اقتصادی در دهه جاری طی سالهای ۱۹۷۵-۸۲ صنایع سوئد سالهای بحرانی و سختی را تجربه کرده اند. اساسی ترین و جدی ترین مشکل این بود که در مورد بسیاری از صنایع — که زمانی سوئد دارای مزیت های نسبی بوده — تکنولوژی تولید بکار گرفته شده، بسادگی قابل انتقال به کشورهایی بوده که هزینه مواد خام و نیروی انسانی آنها به میزان قابل توجهی پایین تر از سوئد بوده است. (بطور مثال، صنایع نساجی و کشتی سازی در کره جنوبی). با افزایش مکانیزاسیون و استفاده از کامپیوترها، تکنولوژی تولید روز به روز

بیشتر به تجهیزات سرمایه ای متکی می گردد و در کشورهای تازه صنعتی شده (NICs) — که رقبای تازه وارد کشورهای صنعتی محسوب می شوند — تجهیزات سرمایه ای بکار گرفته شده در این شاخه های صنعت، به همان پیشرفتگی کشورهای صنعتی است. این بدان معناست که بین شرکتهای سوئدی و خارجی هیچ شکاف تکنولوژیکی وجود نداشته که بدین طریق بتوان هزینه های بالا ترا جبران نمود.^۲ این مشکل به میزان زیادی متوجه صنعت کشتی سازی، صنایع فولادسازی و نساجی بوده است. وجود سطح دستمزدهای بالا در سوئد باعث گردیده که این کشور در بسیاری از حیطه های صنعتی، مزیت تکنولوژیکی خود را از دست داده و افت مزیت های رقابتی، روز بروز باعث کاهش تولید و اشتغال در این صنایع گردید. از این رو دولت سوئد طی اواخر دهه ۱۹۷۰ و اوائل دهه ۱۹۸۰، سیاست های متعددی را به منظور ترمیم قدرت رقابتی صنایع این کشور به مورد اجرا گذارد. این سیاست ها علاوه بر سیاست های کلی اقتصادی — که مهمترین آنها پنج مرحله کاهش ارزش پول سوئد تا سال ۱۹۸۲ بود — در داخل خود صنعت، موارد عمده ای چون؛ ادغام شرکتهای کوچک صنعتی و ایجاد گروههای بزرگ تخصصی، بکارگیری تکنولوژیهای بسیار پیشرفته در تولید و نیز تجدید ساختار صنایعی

(1): *The Swedish Economy*, Op. cit, p. 24

(2): *The Swedish Budget, 1980/81*, Op. cit, p. 47.

که سوئد در آنها قادر به افزایش قدرت رقابت خود بود را در بر می گرفت. این اقدامات همراه با اجرای سیاست های کلان اقتصادی باعث گردیدند که صنایع سوئد طی شش سال (۱۹۸۲-۸۸)، سالهای موفقیت آمیزی را تجربه کنند و در سال ۱۹۸۸ به اوج فعالیت های اقتصادی دست یابند. استفاده از کامپیوترها و روباتها (Robots) در صنایع سوئد، طی دهه ۱۹۷۰ تا اوائل دهه ۱۹۸۰، بطور قابل توجهی افزایش داشته بطوری که تعداد روباتهای مورد استفاده در صنایع از ۱/۳ دستگاه به ازاء هر ده هزار کارگر در سال ۱۹۷۴ به ۲۹/۹ دستگاه در سال ۱۹۸۱ رسیده است و با توجه به اینکه این نسبتها برای ژاپن طی دوره مزبور، ۱/۹ و ۱۳/۹ و امریکا ۰/۸ و ۴ دستگاه بوده، باید گفت که سوئد دارای بالاترین تعداد روبات (بطور سرانه) در جهان میباشد^۱.

همانگونه که عنوان گردید، ورود کشورهای جدید صنعتی به عرصه رقابت های بین المللی - که از کارایی بالا و هزینه تولید پایینی نیز برخوردار بودند - منجر به کاهش مزیت های رقابتی در صنایع سنتی سوئد گردید. شرکتهای صنعتی این کشور متوجه این واقعیت شدند که جهت حفظ قدرت

رقابت صنایع، نخستین عامل کیفیت کالا و بکارگیری تکنولوژیهای پیشرفته میباشد و قیمتهای پایین در رتبه بعدی قرار دارند. از این رو هزینه تحقیقات و توسعه (R&D) در طی دهه گذشته به طور سریعی افزایش یافت، بطوری که در سال ۱۹۸۳ این هزینه ها ۲/۳ درصد تولید ناخالص داخلی سوئد را تشکیل میدادند^۲.

همچنین بیش از ۵۰ درصد کل هزینه های سرمایه گذاری در سال ۱۹۸۷ مربوط به هزینه های تحقیقات و توسعه و بازاریابی بوده است^۳.

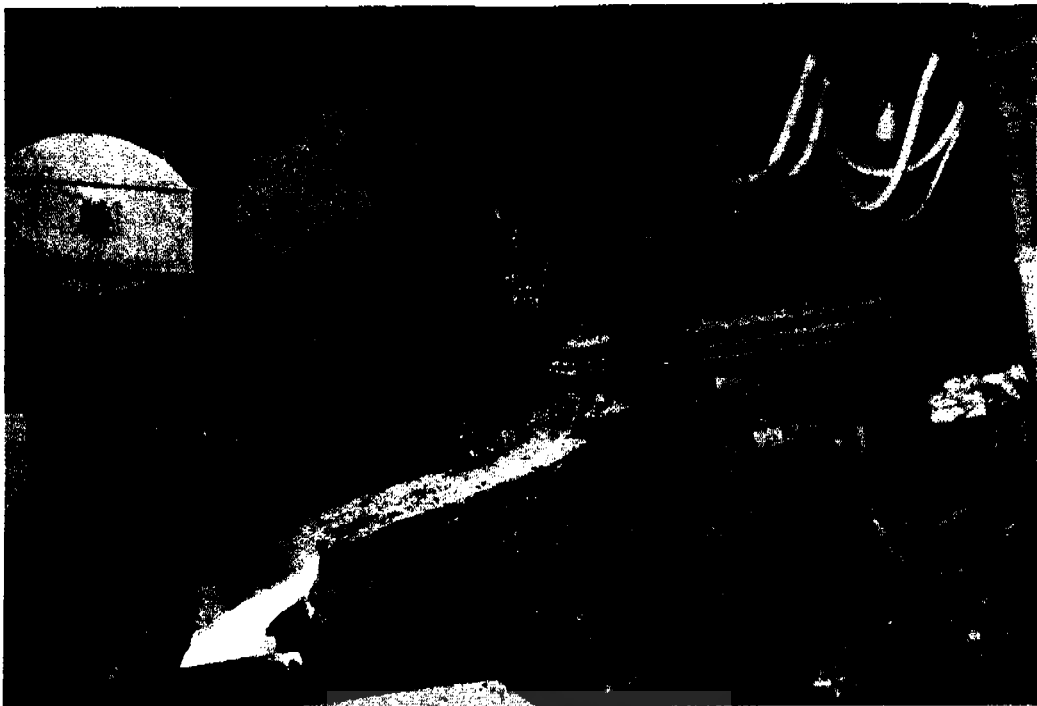
سوئد کشوری است که صنایع آنرا شرکتهای بزرگ چندملیتی که تابعیت اصلی آنها سوئدی است اداره می کنند. از جمله این شرکتهای که در عرصه بین المللی کاملاً شناخته شده میباشد، می توان به این اسامی اشاره نمود: ولوو (Volvo)، ساب - اسکانیا (Saab-Scania)، آسه آه (Asea)، اریکسون (Ericsson)، اس. ک.ا.ف. (SKF) و الکترو لوكس (Electrolux). تمامی این شرکتهای طی سالهای ۱۹۸۲-۸۸ پس از چند سال رکود و زیان دهی، از سودآوری بسیار بالایی برخوردار گردیدند که این امر دقیقاً نشانگر شکوفایی صنعتی سوئد

(1): OECD, *Economic Surveys, Sweden, 1984/85*, p. 41.

(2): *Ibid*, p. 41.

(3): OECD, *Economic Surveys, Sweden 1988/89*, p. 17.

• این شرکت در سال ۱۹۸۷، با شرکت براون باوری سوئیس ادغام گردیده و تشکیل گروه ABB را داده اند.

صنایع نیز پنجمین سال سودآوری خود را پشت سر گذاردند. قابل ذکر است که این عملکرد مثبت و موثر شرکتها، انعکاس قابل توجهی نیز در بازار بورس سهام استکهلم^۳ بدنبال داشت، بطوری که شاخص عمومی این بازار بورس حدود ۴۰ درصد افزایش یافت و بدین ترتیب نه تنها سقوط بازار بورس در ۱۹ اکتبر ۱۹۸۷ (دوشنبه سیاه) جبران گردید، بلکه شاخص عمومی ۵ واحد (Points) نیز بالاتر از حد اکثر این شاخص در قبل از سقوط بازار، قرار گرفت.

صنایعی چون کشتی سازی، حمل و نقل، ساختمان و مصالح ساختمانی اخیراً

طی این سالها میباشد^۱. در پاییز سال ۱۹۸۸، گزارشهای مقدماتی در مورد شرکتهایی که سهامشان در بورس سهام مورد معامله قرار می گیرد، حاکی از افزایش حداقل ۲۰ درصد سود بود که البته برای برخی از صنایع، این حد سود بسیار بالاتر بوده است. بطور مثال، صنایع کشتی سازی ۲۱۵ درصد، ساختمانی (Realestate) ۹۰ درصد و حمل و نقل ۷۸ درصد نسبت به سال ۱۹۸۷ سود داشته اند. البته صنایع مهمی چون صنایع مکانیکی و جنگلی بترتیب با افزایش سودی معادل ۱۰ و ۳۶ درصد، از نرخ سود آهسته تری برخوردار بوده اند، لکن همین

(1): Sweden Now, Op. cit, p. 9.

(4): Quoted Companies.

(3): Affärvärlden

«تولید برخی از کالاهای عمده صنعتی» طی سالهای ۱۹۸۲-۸۷

(هزار تن)

۱۹۸۷	۱۹۸۶	۱۹۸۵	۱۹۸۴	۱۹۸۳	۱۹۸۲	
۲۲۱۹	۲۵۲۳	۲۵۲۱	۲۳۲۳	۲۱۰۹	۱۸۷۷	آهن خام و آهن اسفنجی
۴۶۰۸	۴۷۱۰	۴۸۱۳	۴۷۰۵	۴۲۱۰	۳۹۰۰	فولاد خام
-	-	۲۱۲۴	۲۳۹۳	۲۲۴۰	۲۳۰۴	سیمان
۹۶۹۱	۹۱۱۵	۸۸۱۵	۸۹۲۵	۸۳۵۶	۷۳۹۶	خمیر چوب
۷۸۱۲	۷۳۵۴	۷۰۰۳	۶۸۶۹	۶۳۵۰	۵۹۲۸	کاغذ و مقوا
-	۱۲/۴	۱۴/۶	۱۴/۷	۱۳	۱۲/۵	پارچه و نخ‌های بنبهای
-	۴/۶	۴/۵	۶/۲	۶/۴	۷/۵	کفتهای جرمی و لاستیکی (میلیون جفت)
-	۴۱۳	۴۰۱	۳۵۳	۳۸۸	۳۴۳	انومبیل سواری (هزار دستگاه)
-	۶۵	۲۱۰	۱۷۸	۳۰۲	۲۶۶	کنسری (تن ناخالص)

EIU, *Op. cit.*, p. 20.

مأخذ:

بلندمدت سرمایه‌گذاری در اروپا و نیز افزایش تقاضا برای کاغذ و خمیر کاغذ این کشور، همچنان رو به افزایش بود^۱. علاوه بر این، تحولات قیمتها نیز به نفع سوئد جریان داشت، برای مثال قیمت‌های کاغذ و خمیر کاغذ برای سومین سال متوالی افزایش داشت در حالیکه قیمت انرژی عمده‌ای چون نفت کاهش یافت. از سوی دیگر کاهش ارزش دلار نیز - بطور غیرمستقیم تا حدودی - در تقویت وضعیت رقابت صنایع سوئد مؤثر بوده و بطور کلی تحولات بین‌المللی طی دوره ۱۹۸۲-۸۸ به نفع شرکتهای سوئدی جریان داشته است.

به دوره رونق رسیده‌اند و سود آنها چند سال است که افزایش نشان میدهد، لکن در مورد صناعی که همچون هسته اقتصاد سوئد به شمار می‌روند (نظیر صنایع مکانیکی، مهندسی، اتومبیل و کاغذ و چوب) در حال حاضر (۱۹۸۸) ششمین سال گسترش تولید و سودآوری خود را می‌گذرانند. پیش‌بینی شده بود که برای سال ۱۹۸۸ پس از ۴ سال رونق و سودآوری، بویژه پس از سقوط بازار در سال ۱۹۸۷) صنایع دچار کاهش تولید گردند، لکن در سال مذکور هیچ نشانه‌ای از چنین کاهش مشاهده نشد، بلکه تقاضا برای صادرات سوئد همراه با یک جریان

(1): *Sweden Now*, Op. cit, p. 10.

_____ وند نسبت به

سایر کشورهای اروپایی، از منابع معدنی متعدد و غنی برخوردار می باشد. معادن مس، روی، طلا، نقره، سرب، منیزیم و بویژه سنگ آهن منابع معدنی عمده این کشور را تشکیل می دهند. بزرگترین ذخایر سنگ آهن اروپا در سوئد قرار دارد و یکی از مواد خامی که بطور سنتی در توسعه اقتصادی این کشور نقش حیاتی داشته، سنگ آهن بوده که نه تنها از نقطه نظر میزان ذخایر بلکه از جهت بالا بودن درجه خلوص آن (بطور متوسط دارای ۶۰ تا ۷۰ درصد آهن و یک تا ۲ درصد فسفر می باشد) این کشور را از این بابت ممتاز ساخته است. معادن سنگ آهن واقع در مرکز سوئد (در ناحیه گرونگسبرگ) معادنی هستند که این کشور بطور سنتی اقدام به بهره برداری از آنها می کرده لکن عمده ترین ذخایر سنگ آهن - که حدوداً ۹۰ درصد ذخایر این ماده معدنی را تشکیل می دهند - در قسمت شمالی این کشور (در ناحیه لاپلند) واقع شده است.^۲ در دهه ۱۹۶۰ ذخایر بسیار غنی سنگ آهن در ناحیه شمالی این کشور کشف گردید و امروزه این ذخایر در لاپلند حدود ۳ میلیارد تن و در سوئد مرکزی

حدود ۶۵۰ میلیون تن تخمین زده می شود.^۳ استخراج سنگ آهن از سال ۱۹۷۴ (میزان استخراج در این سال ۳۶/۲ میلیون تن بود) به لحاظ رقابت تولید کنندگان جدید که از هزینه تولید پایین تری برخوردار بودند، تا سال ۱۹۷۸ روبه کاهش نهاد. طی سالهای ۱۹۷۹ و ۱۹۸۰ تولید اندکی بهبود یافت، لکن مجدداً از سال ۱۹۸۱ به لحاظ بحران جهانی صنعت فولاد، تولید کاهش یافت، بطوریکه میزان استخراج طی سالهای ۱۹۸۲ و ۱۹۸۳ بترتیب به ۱۶/۱ و ۱۳/۲ میلیون تن تنزل یافت. پس از آن طی دوره ۱۹۸۵-۸۸ به لحاظ صادرات قابل توجه، وضعیت تولید مجدداً بهبود یافت (در این سالها متوسط سطح تولید حدوداً ۲۰ میلیون تن بود) که البته هیچگاه به سطح تولید سالهای اولیه دهه ۱۹۷۰ نرسید.^۴

همچنین سوئد بصورت بالقوه بزرگترین تولید کننده اورانیم در اروپا میباشد. در بخش جنوبی سوئد، سنگهای رُسی،^۵ محتوی وانادیم و اورانیم به میزان بسیار زیادی وجود دارند که ذخایر آنرا حدود ۴۹ میلیارد تن برآورد کرده اند. علاوه بر این، میزان قابل توجهی از این ذخایر نیز در شمال سوئد وجود دارد. برآورد شده است که ۸۰ درصد از ذخایر شناخته شده اورانیم اروپا در سوئد

(1): Lapland

(2): *Swedish Industry Today*, Op. cit, p. 9.

(3): EIU, *Op.cit*, p. 15.

◁ (4): *Ibid*, p. 15.

میزان تولید سنگهای معدنی فلزی طی سالهای ۱۹۸۱-۸۸

(هزار تن)

۱۹۸۸*	۱۹۸۷	۱۹۸۶	۱۹۸۵	۱۹۸۴	۱۹۸۳	۱۹۸۲	۱۹۸۱	
۲۰۴۴۱	۱۹۷۰۷	۲۰۴۹۰	۲۰۴۵۴	۱۸۱۲۳	۱۳۲۱۲	۱۶۱۴۳	۲۳۲۲۵	سنگ آهن (آهن) ۶۵ - ۶۰ درصد
۹۸/۸	۸۱/۵	۷۷/۱	۸۳/۷	۸۲/۹	۸۲/۲	۷۸/۹	۸۲/۷	آلومینیم
۸۱/۸	۸۴/۷	۸۷/۴	۹۱/۸	۸۵/۸	۷۴/۶	۵۵/۴	۵۰/۷	مس*
۸۸/۳	۹۰/۴	۸۸/۹	۷۶/۲	۸۰/۵	۷۸/۲	۷۲/۲	۸۵	سرب
۰/۱۹	۰/۲۳	۰/۲۴	۰/۱۹	۰/۱۸	۰/۱۷	۰/۱۷	۰/۱۶	نقره**
۱۸۶/۹	۲۱۸/۶	۲۱۹/۳	۲۱۶/۴	۲۱۰	۲۰۲/۹	۱۸۵/۴	۱۸۰/۹	روی

* - مقدماتی ** - فلز بازاری محتوای سنگ معدن و کنسانتره تولید شده.

EIU, Country Profile, Sweden 1989/90

مأخذ:

این رو دولت سوئد پس از نیمه اول دهه ۱۹۷۰، محور اصلی سیاستهای انرژی خود را بر کاهش وابستگی به نفت - که تقریباً تمام آن وارداتی است - متمرکز ساخت و از طرف دیگر سرمایه گذاریهای زیادی را جهت جانشین نمودن منابع انرژی دیگر بجای نفت انجام داد.

البته به موازات کاهش وابستگی به نفت وارداتی، دولت سوئد راه حل را در ایجاد

وضعیت عمومی بخش انرژی:

مشکل انرژی بعنوان یک موضوع مهم سیاسی، پس از بحران نفتی (سالهای ۱۹۷۳/۷۴) در سوئد آشکار گردید. این کشور از آنجا که یکی از وابسته ترین کشورهای صنعتی به واردات نفت می باشد، به دلیل افزایش قیمت نفت در دهه گذشته زیانهای زیادی متحمل گردیده است. از

(5): Alumshale

(1): EIU, Op. cit, p. 16.

سنتی عمده‌ترین منبع انرژی سوئد محسوب می‌گردید، در سال ۱۹۸۸، ۶/۴۹ درصد از کل نیروی برق را تشکیل می‌داد (البته از اهمیت نسبی این منبع انرژی از سال ۱۹۵۵، هنگامی که ۸۷ درصد از برق کشور را تامین می‌کرد، کاسته شده است) از طرف دیگر در سال ۱۹۸۸، نیروی برق هسته‌ای، ۸/۴۷ درصد از کل تولید برق کشور را تشکیل می‌داده و این در حالی است که این نسبت در سال ۱۹۷۴ تنها ۳ درصد بوده است.^۱

نیروگاه‌های هسته‌ای و تامین تقاضای روزافزون کشور به انرژی، از طریق نیروی برق هسته‌ای می‌دانست. بدین منظور دولت سوئد در دهه‌های گذشته (نیمه دوم دهه ۱۹۷۰) در نظر داشت که تا سال ۲۰۰۰، تعداد ۲۴ راکتور اتمی با ظرفیت کل ۲۳۳۰۰ مگاوات - که قادر به تامین $\frac{2}{3}$ از کل انرژی کشور باشند - ایجاد نماید. لکن بدنبال وقوع مسائلی، این طرح متوقف ماند. در حال حاضر (۱۹۸۸) نفت، نیروی برق آبی و هسته‌ای عمده‌ترین منابع انرژی سوئد را تشکیل می‌دهند. نیروی برق آبی که بطور

(1): EIU, *Op. cit.*, p. 17.

واقعه اتمی در راکتور هاریسبورگ^۱ (واقع در پنسیلوانیای آمریکا) منجر به برگزاری رفراندومی در باره آینده انرژی اتمی در سوئد گردید. نتیجه این رفراندوم این بود که قرار شد تا سال ۲۰۱۰ میلادی کلیه نیروگاههای اتمی در سوئد برچیده و متوقف گردند. از سوی دیگر بوقوع پیوستن فاجعه چرنوبیل در سال ۱۹۸۶، دولت را بر آن داشت تا در انجام این طرح سرعت عمل بخرچ دهد در حال حاضر (۱۹۸۸) ۱۲ راکتور اتمی با ظرفیت تولید ۶۶۳۵۹ میلیون کیلووات ساعت در سوئد مشغول فعالیت میباشند.

ظرفیت بالقوه نیروی برق آبی سوئد حدود ۲۰/۰۰۰ مگاوات تخمین زده شده است، (ظرفیت مورد بهره برداری در سال ۱۹۸۵، ۱۵۶۵۲ مگاوات بوده است) لکن بسیاری از منابع آبی موجود، مورد بهره برداری قرار گرفته و گسترش و استفاده بیشتر از این منابع در آینده مستلزم مخارج زیاد و مشکلات «زیست محیطی» می باشد. دولت سوئد برای رفع مشکل انرژی خود - با توجه به اینکه بیش از بیست سال دیگر نمی تواند از نیروی برق هسته ای در تامین انرژی کشور استفاده نماید - تدابیر متعددی را اتخاذ نموده که از جمله می توان به استفاده از انرژیهای جانشین (نظیر ضایعات جنگلی،

ذغال تورب^۲، بیوماس^۳، انرژی خورشیدی و نیروی باد) اشاره کرد که در حال حاضر نقش قابل توجهی در عرضه انرژی در سوئد ایفا نمی نمایند. از سوی دیگر واردات ذغال سنگ (عمدتاً از آمریکا، انگلستان و لهستان) و نیز گاز طبیعی (از نروژ، دانمارک و احتمالاً شوروی) به میزان قابل توجهی جایگزین نفت خواهد شد. اگر چه در حال حاضر گاز طبیعی تنها یک درصد از نیازهای انرژی کشور را تامین می کند، لکن سوئد این منبع انرژی را جانشین عمده ای برای نیروی برق هسته ای قلمداد می کند.

سوئد از سال ۱۹۸۶، بدنبال یک قرارداد بیست ساله با دانمارک، سالانه ۲۰۰ میلیون مترمکعب گاز از این کشور وارد می کند که بطور اختیاری این میزان تا ۳۰۰ میلیون مترمکعب نیز قابل افزایش می باشد. البته هنوز مشکلات تکنیکی و اقتصادی بسیاری وجود دارد که چگونه این کشور می خواهد منابع انرژی دیگری را جانشین کلیه نیروگاههای هسته ای خود بکند؟

همانگونه که قبلاً عنوان گردید، سوئد در بین کشورهای جهان، یکی از وابسته ترین کشورها به نفت و وارداتی می باشد، بطوریکه هزینه واردات سرانه نفت این کشور در سال ۱۹۸۶ بیش از ۲۰۰۰ کرون بوده است.^۴

(1): Harrisburg

(2): Peat

(3): Biomass

(4): *The Swedish Economy*, Op. cit, p. 22

عرضه و تقاضای نیروی برق طی سالهای ۱۹۸۳ - ۸۷۸

(میلیون کیلووات ساعت)

۱۹۸۸*	۱۹۸۷	۱۹۸۶	۱۹۸۵	۱۹۸۴	۱۹۸۳	
۱۴۱۳۶۷	۱۴۱۹۸۶	۱۳۳۶۸۵	۱۳۳۳۱۴	۱۱۹۱۰۷	۱۰۵۳۱۴	کل تولید، خالص
۶۸۷۴۲	۷۰۹۹۰	۵۹۸۹۱	۶۹۸۳۶	۶۶۸۵۹	۶۲۵۷۵	ناصل: برق آبی
۶۲۶۶	۶۵۷۷	۶۹۱۰	۶۶۶۶	۳۷۳۸	۳۶۸۳	برق حرارتی
۶۶۳۵۹	۶۴۴۱۹	۶۶۸۸۴	۵۵۸۱۲	۴۸۵۱۰	۳۹۰۵۶	برق هسته‌ای
-۲۶۸۹	-۴۱۷۰	-۴۶۵۹	-۱۵۰۹	۳۸۶	۲۹۳۶	خالص واردات
۱۳۸۶۷۸	۱۳۷۸۱۶	۱۲۹۰۲۶	۱۳۰۸۰۵	۱۱۹۴۹۳	۱۱۰۲۵۰	کل مصرف
۵۴۰۲۹	۵۱۱۸۸	۴۸۵۳۸	۴۸۴۹۷	۴۶۲۱۶	۲۲۴۲۷	شامل: معدن و صنایع

* مقدماتی

EIU, *Country Profile, Sweden 1989/90.*

مأخذ:

وابسته است، بهبود رابطه مبادله این کشور در کاهش قیمت‌های نفت، بیش از سایر کشورهای صنعتی بوده است. این بهبود حدود ۱/۵ درصد از تولید ناخالص داخلی سوئد بوده که منجر به حدود ۱۵ میلیارد کرون مازاد در تراز حساب جاری این کشور گردیده است^۱. سوئد در سال ۱۹۸۷ جمعاً ۲۳/۲ میلیون تن نفت وارد نموده که از این میزان ۷/۹ میلیون تن جهت مصارف سوختی بوده است.

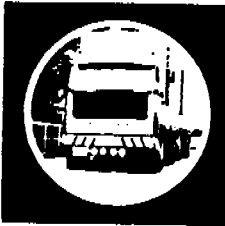
اگر چه طی سالهای اخیر وابستگی این کشور به نفت وارداتی کمتر شده (از ۷۰ درصد در سال ۱۹۷۹ به ۴۸ درصد در سال ۱۹۸۵) لکن در بین کشورهای عضو (OECD) دومین کشور وابسته به نفت وارداتی می‌باشد^۱. در سال ۱۹۸۶ این کشور نیز همچون سایر اعضای سازمان فوق‌الذکر متعاقب کاهش شدید قیمت‌های نفت - بتواند یک عامل خارجی - شاهد تحولات مثبتی در اقتصاد خود بود. از آنجا که سوئد بیش از سایر اعضای (OECD) به انرژی وارداتی

(1): *The Swedish Budget, 1986/87*, p. 126.

(2): OECD, *Economic Surveys, Sweden 1987*, p.8.

🌐 ویژگیهای عمده بخش خدمات:

دارند— می توان از بیمه، بانکداری، خدمات تجاری، عمده و خرده فروشی و حمل و نقل و ارتباطات نام برد که در مجموع ۳۶/۶ درصد از تولید ناخالص داخلی سوئد را در سال ۱۹۸۶ تشکیل می دادند^۱.

بخش خدمات در سوئد همچون سایر کشورهای پیشرفته، عمده ترین بخش اقتصادی این کشور را تشکیل می دهد، بطوریکه در سال ۱۹۸۶، ۵۷/۹ درصد از تولید ناخالص داخلی سوئد، سهم بخش خدمات بوده است. همچنین نیروی کار شاغل در این بخش بیش از ۶۶/۲ درصد از کل نیروی کار شاغل در سوئد را تشکیل می دهد (البته با احتساب بخش دولتی که به تنهایی ۳۷/۵ درصد از کل نیروی کار شاغل این کشور را در برمی گیرد). سوئد به لحاظ برخورداری از یک سیستم اجتماعی ویژه که در آن دولت و سازمانهای تابعه نقش عمده ای در ارائه خدمات متعدد به مردم ایفا می کنند، از بخش خدمات گسترده تری نسبت به سایر کشورهای صنعتی برخوردار است، بطوریکه خدمات عمومی در سال ۱۹۸۳— که ادارات دولتی، دفاع، بهداشت و درمان، آموزش و پرورش، خدمات رفاهی، تفریحات و خدمات فرهنگی را در برمی گیرد— ۲۳ درصد از تولید ناخالص داخلی سوئد را تشکیل می داد. لازم بذکر است که در این میان، خدمات آموزشی، بهداشتی و رفاهی به تنهایی بیش از $\frac{۲}{۳}$ خدمات دولتی را تشکیل می دادند از جمله رشته های عمده مربوط به خدمات— که سهم عمده ای در تولید ناخالص داخلی سوئد

(1): EIU, *Op. cit.*, p. 10

میلیارد کرون و یا تنها ۲/۴ درصد از کل تراز بانکهای سوئد بود. از ۱۴ بانک تجاری سوئد، ۱۱ بانک تحت مالکیت بخش خصوصی میباشند و تنها ۶۷ درصد از سهام یک بانک تجاری متعلق به دولت بوده و دو بانک دیگر در مالکیت بانکهای پس انداز و تعاونی قرار دارند. شایان ذکر است که ۳ بانک بزرگ تجاری (پی کی بانکن^۳، اسکاندیناویسکا اینسکیلدا بانکن^۴ و اسونسکا هاندلس بانکن^۵) ۵۲ درصد از کل دارائیهای سیستم بانکی سوئد را دارا میباشند.

بانک مرکزی سوئد ریکس بانک^۶ نام دارد که سازمانی وابسته به پارلمان این کشور می باشد. در آخرین قانون بانک مرکزی که در سال ۱۹۸۹ به مرحله اجرا درآمده، تغییراتی در ترکیب هیئت رئیسه صورت گرفته است. در حال حاضر هیئت رئیسه بانک هشت نفر می باشند که هفت نفر از آنها توسط پارلمان انتخاب شده که منعکس کننده نظرات احزاب موجود در پارلمان می باشند. این هفت نفر نیز از میان نمایندگان پارلمان یک نفر را بعنوان رئیس بانک انتخاب می نمایند.^۷

تا پایان سال ۱۹۸۸، جمعاً ۲۴ بانک تجاری، ۱۱۰ بانک پس انداز و ۱۲ بانک تعاونی منطقه ای در سوئد فعالیت داشته اند. کل تراز این بانکها در پایان سال مزبور (بعلاوه بانکهای خارجی) به ۱۱۹۱ میلیارد کرون بالغ می گردید که از این میزان ۷۸ درصد به بانکهای تجاری تعلق داشت. کلیه بانکهای تجاری (باستثنای اسوی بانکن)^۱ و چهار بانک پس انداز تحت نظارت بانک مرکزی سوئد، مجاز به معامله ارز میباشند. کل تعداد شاغلین سیستم بانکی سوئد در سال ۱۹۸۸، هفتاد هزار نفر بوده است.^۲ در سال ۱۹۸۵، قوه مقننه بانکهای خارجی را مجاز دانست تا در سوئد اقدام به تاسیس شعبه نمایند. در طی سال ۱۹۸۶، ۱۲ شعبه بانک خارجی در سوئد تاسیس گردید (۵ بانک فرانسوی، ۲ بانک امریکایی، ۲ بانک نروژی، ۲ بانک فنلاندی و یک بانک هلندی). تا پایان سال ۱۹۸۸، تعداد بانکهای خارجی به ۵۵ بانک کاهش یافت. در پایان همین سال کل تراز بانکهای خارجی، ۲۹

(1): Svea Banken

(2): Sveriges Riks Bank, *Credit and Foreign Exchange, Sweden 1988*, p. 2.

(3): P K Banken

(4): Skandinaviska Enskilda Banken

(5): Svenska Handels Banken

(6): Riks Bank

(7): Sveriges Riks Bank, Op. cit, p. 29.

مدت تصدی ریاست بانک پنج سال است، در حالیکه اعضاء هیئت رئیسه برای یک دوره سه ساله انتخاب می‌شوند. بانک مرکزی مسئولیت عرضه اسکناس و از نیمه سال ۱۹۸۶ نیز وظیفه ضرب و عرضه سکه را عهده‌دار گردیده است. همچنین رئیس بانک مدیریت طلا و ارز در سطحی که مورد نیاز کشور میباشد را بر عهده دارد. در ضمن بانک مرکزی مسئول اجرای سیاست‌های پولی در چهار چوب سیاستهای اقتصادی دولت نیز می‌باشد.

سیستم ارزی:

هدف اصلی از سیاست ارزی دولت، تقویت و ثبات کرون میباشد. نرخ برابری کرون نسبت به متوسط نرخ ارز پانزده کشور - که عمده‌ترین طرفهای مبادله با سوئد میباشد - تعیین می‌گردد. متوسط این پانزده نرخ، شاخص ارزی سوئد را تشکیل می‌دهد که براساس تجارت خارجی پنجسال گذشته تعیین و هر ساله در اول آوریل تعدیل می‌گردد. این شاخص، در مقابل نوسانات قابل توجه کرون در برابر هر یک از ارزهای پانزده گانه حالت خنثی کننده دارد. شاخص نرخ ارز سوئد در سال ۱۹۸۸، ۱۳۱ بوده است، در واقع افزایش شاخص به منزله

تضعیف کرون می‌باشد و بالعکس. درجه انعطاف پذیری این شاخص حدود ۱/۵ درصد است (بین ۱۳۰ تا ۱۳۴). در صورت ضرورت بانک مرکزی با خرید و یا فروش ارز اقدام به مداخله می‌نماید. یکی از مواردی که این بانک در بازار ارز مداخله می‌کند، هنگامی است که بخش خصوصی در معامله با سایر کشورهای جهان ارزش زیادی را مورد استفاده قرار دهد، (یعنی ارزش زیادی از کشور خارج شود) دولت سوئد از سال ۱۹۳۹ مقرراتی را به منظور کنترل ارز به مورد اجرا گذارد که طی سالیان اخیر بتدریج این مقررات را لغو نمود، بطوریکه بانک مرکزی در اوائل سال ۱۹۸۹ با حذف اغلب مقررات ارزی، اعلام کرد که تقریباً فرآیند آزادسازی خاتمه یافته است. نتیجه این اقدامات این بود که اکنون شرکتهای سوئدی می‌توانند آزادانه اقدام به سرمایه‌گذاری مستقیم در خارج کرده دارایی‌های خارجی را خریداری نمایند. همچنین سرمایه‌گذاران سوئدی می‌توانند اقدام به معامله اوراق بهادار خارجی نموده و سرمایه‌گذاران خارجی نیز مجاز می‌باشند سهام ثبت شده و یا ثبت نشده* سوئدی را بدون محدودیت خریداری کنند.

البته همچنان خارجیان مجاز به خرید اوراق قرضه دولتی نمی‌باشند و اشخاص حقیقی سوئدی تنها می‌توانند در مراکز

* Listed and Unlisted Shares

منظور سهام عرضه شده و عرضه نشده در بازار بورس است.

همچنین نرخ برابری کرون سوئد در مقابل سه ارز عمده دلار آمریکا، مارک آلمان غربی و ین ژاپن طی پنجسال (۱۹۸۴-۸۸) بدین شرح بوده است:

تفریحی در خارج اما حداکثر ۸۰۰/۰۰۰ کرون سرمایه گذاری نمایند و حداکثر پولی که سوئدیها می توانند هنگام مسافرت با خود از کشور خارج نمایند، ۶۰۰۰ کرون می باشد.^۲

— ارزش برابری پول به ارزهای عمده خارجی:

تجارت خارجی:

با توجه به اینکه ارزش صادرات و واردات کالاها و خدمات بترتیب ۳۲/۴ و ۳۰/۷ درصد از تولید ناخالص داخلی این کشور را در سال ۱۹۸۸ تشکیل می داده تجارت خارجی در سوئد نقش بسیار مهم و تعیین کننده ای را در اقتصاد این کشور ایفاء می نماید. از این رو تجارت آزاد برای سوئد نقش حیاتی دارد.^۳ در بین کشورهای عضو (OECD)، سوئد پس از کشورهای بلژیک، هلند، نورژ، دانمارک و آلمان غربی وابسته ترین کشور به تجارت خارجی می باشد (از نقطه نظر سهم در GDP).^۴

همانگونه که عنوان گردید، نرخ برابری کرون سوئد براساس تجارت خارجی پنجسال گذشته این کشور در مقابل سبد پولی پانزده کشور عمده طرف تجاری سوئد تعیین و در آوریل هر سال تعدیل می گردد. سهم سه کشور آمریکا (دلار)، آلمان غربی (مارک) و انگلستان (پوند) در این سبد پولی در سال ۱۹۸۹ بترتیب ۲۲/۵، ۱۶/۴ و ۱۱/۱ درصد بوده است که عمده ترین ارزهای تشکیل دهنده شاخص ارزی سوئد میباشند.

۱۹۸۸	۱۹۸۷	۱۹۸۶	۱۹۸۵	۱۹۸۴	
۶/۱۳	۶/۳۵	۷/۱۳	۸/۶	۸/۲۸	کرون سوئد در مقابل یک دلار
۳۴۸/۹۲	۳۵۳/۲۹	۳۲۹/۲۴	۲۹۳/۲۰	۲۹۱/۲۴	کرون سوئد در مقابل ۱۰۰ مارک
۴/۷۸	۴/۴۰	۴/۲۶	۳/۶۲	۳/۴۹	کرون سوئد در مقابل ۱۰۰ ین

Sveriges Riks Bank, Op. cit.

مأخذ:

- (1): Holiday Homes
- (2): EIU, *Op. cit.*, p. 35.
- (3): EIU, *Op.cit.*, p. 29.
- (4): *The Swedish Economy*, Op. cit, p. 17.

سهم سوئد از تولیدات جهانی اندکی بیش از یک درصد و همچنین در تجارت جهانی بیش از ۲/۵ درصد میباشد. با در نظر گرفتن جمعیت این کشور که تنها حدود ۰/۲ درصد از جمعیت جهان را تشکیل می‌دهد، می‌توان این طور نتیجه گرفت که سوئد بطور سرانه، بیش از پنج برابر متوسط جهانی تولید می‌کند و تجارت خارجی اش حدود سیزده برابر متوسط تجارت جهانی است.^۱

از اوائل دهه ۱۹۶۰، تجارت خارجی سوئد، هماهنگ با تجارت جهانی افزایش یافت، لکن بین سالهای ۱۹۷۴ تا ۱۹۷۷ (متعاقب اولین بحران نفتی)، این کشور سهم خود را در بازارهای جهانی به میزان زیادی از دست داد. البته طی دهه ۱۹۸۰ و متعاقب بهبود شرایط خارجی و پنج مرتبه کاهش ارزش پول این کشور (از سال ۱۹۷۷ تا ۱۹۸۲) مجدداً سوئد موقعیت خود را در بازارهای جهانی استحکام بخشید. سوئد بعلت وابستگی زیاد به تجارت خارجی همواره حامی تجارت آزاد بوده و هدف از سیاست تجاری این کشور - که از طریق سازمانهای تجاری بین‌المللی نظیر گات^۲ و آنکتاد^۳ دنبال می‌گردیده - افزایش تجارت جهانی از طریق حذف عوارض گمرکی و

سایر موانع تجاری نظیر تعرفه‌ها و سهمیه‌بندیها بوده است.

از این رو نرخ تعرفه‌های این کشور برای محصولات صنعتی، یکی از پایین‌ترین نرخها در جهان میباشد و محدودیت‌های، مقداری تنها در مورد پارچه از سوی سوئد اعمال می‌گردد^۴. همانگونه که اشاره گردید سوئد یکی از اعضای فعال موافقت‌نامه عمومی تعرفه و تجارت (GATT) میباشد و با توجه به اینکه موانع تجاری، بیشترین زیان را متوجه کشورهای در حال توسعه می‌کند، این کشور همراه با سایر کشورهای شمال اروپا (Nordic) همواره از قطعنامه‌های گات جهت تسهیل تجارت کشورهای در حال توسعه حمایت کرده است. از سوی دیگر سوئد از اعضای فعال کنفرانس توسعه و تجارت سازمان ملل نیز میباشد و در سال ۱۹۷۲ بدنبال تصمیمات این کنفرانس، سیستم عمومی ترجیحات* (GSP) را به نفع کشورهای در حال توسعه به مورد اجرا گذارد. همچنین به موافقت‌نامه‌های بین‌المللی در مورد کائوچو، شکر، گندم، قهوه، کاکائو، کنف، الوار مناطق حاره و قلع نیز پیوسته است. سوئد یکی از عمده‌ترین اعضای مرکز تجارت بین‌المللی (ITC) نیز

(1): *The Swedish Industry Today*, Op. cit, p. 10.

(2): GATT

(3): UNCTAD

(4): IMPOD, *Exporter's Guide to Sweden*, Op. cit, p. 12.

(*): Generalized System of Preferences

میشابد. این سازمان به منظور کمک به کشورهای در حال توسعه در جهت ایجاد و تقویت امکانات زیربنایی برای تجارت و نیز توسعه بازاریابی این کشورها بوجود آمده است. سوئد در سال ۱۹۸۳ حدود ۳۲ درصد از بودجه عملیاتی این سازمان را تامین کرده است!

تا اوائل دهه ۱۹۵۰، تقریباً نیمی از صادرات سوئد را مواد خام و کالاهای سنتی (نظیر سنگ آهن و الوار) تشکیل میداد. لکن امروزه کالاهای ساخته شده تقریباً عمده صادرات این کشور را (۷۹ درصد) در

برمی‌گیرد. صادرات خدمات نیز بویژه خدمات مشاوره‌ای (در ارتباط با پروژه‌های ساختمانی)، خدمات کشتیرانی و اجرای پروژه‌های کامل (Turnkey Projects)، نقش مهمی در تجارت خارجی این کشور ایفا می‌کند. از سوی دیگر واردات سوئد که یکی از بالاترین واردات سرانه در جهان می‌باشد، نسبت به صادرات این کشور از درجه تنوع بیشتری برخوردار است و حدود ۳۰ تا ۳۵ درصد از مصرف خصوصی سوئد را واردات تامین می‌کند.

ارزش تجارت کالایی سوئد طی سالهای ۱۹۸۳ - ۸۸

۱۹۸۸	۱۹۸۷	۱۹۸۶	۱۹۸۵	۱۹۸۴	۱۹۸۳	
۳۰۴۴۰۰	۲۸۱۴۳۰	۲۶۵۱۰۰	۲۶۰۴۸۰	۲۴۲۸۱۰	۲۱۰۵۲۰	صادرات کالا
۲۷۹۲۰۰	۲۵۷۲۱۰	۲۲۲۶۱۰	۲۴۴۶۵۰	۲۱۸۵۷۰	۲۰۰۳۷۰	واردات کالا
۲۵۲۰۰	۲۴۰۲۰	۳۲۲۹۰	۱۵۸۳۰	۲۴۲۲۰	۱۰۱۵۰	تراز تجاری

مآخذ:

EIU, *Op. cit.*

(1): *Ibid*, p. 13.

ارزش واردات و صادرات و سهم هر یک در تولید ملی:

در سال ۱۹۸۸، ارزش واردات کالا و خدمات سوئد ۳۳۵۵۷۷ میلیون کرون بوده (برحسب قیمت‌های جاری) که این میزان معادل ۶۸/۳۰ درصد از تولید ناخالص داخلی این کشور را در سال مایور تشکیل می‌داده است. از سوی دیگر طی سال مذکور ارزش صادرات کالا و خدمات این کشور ۳۵۳۸۳۹ میلیون کرون بوده که سهم آن در تولید ناخالص داخلی سوئد ۳۵/۳۲ درصد بوده است.

مبادلات بازرگانی با کشورها:

کشورهای اروپایی (اروپای غربی) عمده‌ترین طرفهای تجاری سوئد بشمار می‌روند، بطوریکه بیش از ۷۰ درصد مبادلات بازرگانی سوئد با این کشورها انجام می‌گیرد در سال ۱۹۸۷، ۵۱ درصد از صادرات و ۵۷ درصد از واردات سوئد با کشورهای عضو جامعه اقتصادی اروپا صورت گرفته است. در همین سال ۲۰/۷ درصد از صادرات و ۱۶/۳ درصد از واردات سوئد به تجارت با کشورهای عضو اتحادیه تجارت آزاد اروپا (EFTA) - که سوئد نیز از اعضای این اتحادیه میباشد - اختصاص داشته است. از آنجا که بیش از نیمی از مبادلات تجاری سوئد با کشورهای عضو

جامعه اقتصادی اروپاست و نیز با توجه به وحدت اروپا در سال ۱۹۹۲، سوئد در نظر دارد که بدون عضویت در این جامعه (به لحاظ بیطرفی این کشور) روابط بیشتر و نزدیکتری با بازار مشترک داشته باشد. از دیگر کشورهایی که درصد نسبتاً بالایی از حجم مبادلات تجاری سوئد را به خود اختصاص داده‌اند می‌توان از امریکا نام برد. این کشور در سال ۱۹۸۷، بیش از ۱۰ درصد از صادرات و حدود ۷ درصد از واردات سوئد را به خود اختصاص داده است. کشورهای در حال توسعه نیز اگر چه طرفهای نسبتاً مهم تجاری سوئد محسوب می‌شوند (بویژه کشورهای عضو اوپک)، لکن در سالهای اخیر از حجم صادرات و واردات سوئد به این کشورها بطور قابل توجهی کاسته شده، بطوریکه صادرات سوئد به کشورهای در حال توسعه از ۱۵ درصد در سال ۱۹۸۲ به اندکی بیش از ۹ درصد در سال ۱۹۸۷ کاهش یافته است. این نسبتها در مورد واردات سوئد از کشورهای فوق، طی دو سال مزبور از ۱۱/۹ به ۷/۱ درصد کاهش داشته است. کشورهای بلوک شرق فقط بخش اندکی از تجارت خارجی سوئد را تشکیل می‌دهند، بطوریکه در سال ۱۹۸۷، تنها ۲/۶ درصد از صادرات و ۴/۶ درصد از واردات سوئد در رابطه با این کشورها انجام گرفته است (باستثنای چین).

اقدام عمده تجاری سوئدی طی سالهای ۱۹۸۲-۸۷

واحد: میلیون کرون

(صادرات)

۱۹۸۷	۱۹۸۶	۱۹۸۵	۱۹۸۴	۱۹۸۳	۱۹۸۲	
۵۰۱۴	۵۳۲۲	۶۴۷۸	۵۸۴۹	۵۲۰۹	۴۳۴۹	صادرات (فوب) مواد غذایی، نوشابه و توتون
۳۴۵۳۸	۳۲۴۱۲	۳۹۶۰۸	۴۲۵۴۳	۳۷۱۱۶	۲۷۰۹۵	مواد خام (غیر خوراکی) نامسل :
۹۹۱۱	۹۵۱۷	۹۵۶۹	۱۰۲۲۷	۹۵۹۰	۷۰۴۰	محمولات جویی
۱۰۴۴۹	۸۷۹۵	۹۶۲۸	۱۱۳۳۰	۸۴۴۱	۶۵۴۵	خمیرچوب
۳۵۳۵	۳۸۴۸	۴۶۹۱	۴۴۲۷	۳۲۵۶	۲۷۱۷	سنگ معدن (شامل قراضه)
۱۹۲۶۸	۱۷۸۱۰	۱۶۳۰۵	۱۵۱۱۶	۱۲۹۱۴	۹۶۷۳	مواد شیمیایی
۱۰۰۸۰۲	۹۳۴۱۲	۸۹۱۱۳	۸۰۷۵۵	۶۹۲۸۹	۵۶۴۵۶	محمولات ساخته شده نامسل : کامودومفوا
۳۰۷۷۷	۲۷۴۶۴	۲۵۳۲۵	۲۲۸۲۲	۱۹۴۶۷	۱۶۱۴۸	
۱۶۳۳۹	۱۶۳۶۰	۱۷۱۳۸	۱۵۵۰۱	۱۲۵۱۸	۱۰۸۷۰	آهن و فولاد
۵۱۹۵۹	۴۹۴۰۰	۴۶۷۳۹	۴۱۷۹۵	۳۶۳۹۱	۳۰۰۷۷	ماشین آلات غیربرقی
۲۱۵۳۸	۲۰۸۳۸	۲۰۹۰۷	۱۸۰۵۱	۱۵۷۳۸	۱۷۳۱۸	ماشین آلات برقی
۴۸۳۱۵	۴۵۹۱۰	۴۱۳۳۰	۳۸۷۲۲	۳۳۵۵۸	۲۶۷۶۶	تجهیزات حمل و نقل
۲۳۰	۲۳۷	۲۲۳	۲۳۴	۲۱۰	۱۸۷	انومسل-واری (هزار دستگاه)

مأخذ:

EIU, Op. cit.

اقدام عمده تجاری سوئد طی سالهای ۱۹۸۲-۸۷

واحد: میلیون کرون

(واردات)

۱۹۸۷	۱۹۸۶	۱۹۸۵	۱۹۸۴	۱۹۸۳	۱۹۸۲	
۱۶۲۷۲	۱۶۳۷۹	۱۴۹۷۵	۱۴۴۹۳	۱۳۲۱۲	۱۱۴۲۵	واردات (سیف) مواد غذایی، نوشابه و توتون
۱۱۴۳۲	۱۰۷۸۰	۱۱۶۵۸	۱۰۵۲۳	۸۲۳۲	۷۴۰۰	مواد خام (باستثنای سوخت)
۲۲۹۶۸	۲۴۸۷۰	۴۶۱۸۸	۴۲۵۸۶	۴۶۰۳۰	۴۲۵۲۸	سوختهای معدنی، روغنها و غیره
۲۴۸۷۴	۲۲۷۱۹	۲۳۲۵۳	۲۰۵۵۵	۱۹۱۶۰	۱۵۳۶۹	مواد شیمیایی
۸۲۸۸۷	۷۳۶۴۶	۶۸۱۵۲	۶۲۲۲۰	۵۲۵۲۷	۴۸۸۲۱	کالا های ساخته شده
۷۱۱۲	۶۵۰۱	۶۳۳۹	۵۸۴۴	۵۱۸۴	۴۵۰۷	نامل : منسوجات و الیاف
۸۶۹۰	۸۴۳۸	۸۱۶۹	۸۲۳۴	۶۸۷۵	۶۶۷۶	آهن و فولاد
۴۳۹۰۲	۳۸۴۶۵	۳۸۲۸۵	۳۲۵۲۵	۲۹۲۸۲	۲۳۵۸۰	ماشین آلات غیر برقی
۲۲۹۱۸	۲۰۴۰۴	۲۰۶۹۵	۱۷۷۶۵	۱۲۳۴۴	۱۲۱۱۳	ماشین آلات برقی
۳۱۹۵۲	۲۵۳۵۲	۲۱۴۴۹	۱۷۹۰۳	۱۵۳۷۹	۱۲۶۷۶	جهیزات حمل و نقل
۱۵۴۵۷	۱۳۰۵۳	۱۱۶۹۴	۹۹۰۳	۸۷۷۲	۸۲۷۹	بارجه و کفش
۲۷۲	۲۱۲	۲۰۹	۱۷۸	۱۶۷	۱۶۳	اتومبیل سواری (هزار دستگاه)

مأخذ:

EIU, Op. cit.

مبادلات بازرگانی سوئد با طرفهای عمده تجاری طی سالهای ۱۹۸۲-۸۷

(درصد از کل تجارت خارجی)

۱۹۸۷	۱۹۸۶	۱۹۸۵	۱۹۸۴	۱۹۸۳	۱۹۸۲	
۲۰/۷	۲۰/۷	۱۹/۶	۱۹/۴	۱۹/۴	۲۱	مادرات به EFTA
۱۰/۸	۱۱/۲	۱۰/۵	۹/۲	۱۰/۱	۱۰/۶	شامل: نروژ
۶/۲	۶/۱	۵/۶	۵/۸	۵/۸	۶/۵	فنلاند
۵۱	۵۰	۴۷/۱	۴۸	۴۸/۷	۴۶/۵	جامعه اروپا
۱۱/۸	۱۱/۶	۱۱/۵	۱۱/۶	۱۱/۴	۱۰/۴	شامل: آلمان غربی
۱۰/۲	۱۰/۴	۹/۹	۱۰/۳	۱۰/۸	۱۰	انگلستان
۷/۴	۸	۸/۳	۸/۳	۸/۴	۷/۷	دانمارک
۱۰/۷	۱۱/۳	۱۱/۶	۱۱/۴	۸/۸	۷/۱	امریکا
۹/۳	۹/۵	۱۱/۱	۱۲	۱۳/۵	۱۵	کشورهای در حال توسعه
۲/۶	۲/۸	۳/۳	۳/۱	۳/۱	۳/۴	بلوک شرق با استثنای چین
۱۶/۳	۱۶/۱	۱۶/۵	۱۸	۱۷/۲	۱۶/۷	واردات از EFTA
۶/۹	۶/۸	۶/۵	۵/۸	۵/۸	۶/۵	شامل: فنلاند
۵/۹	۵/۶	۶	۷/۷	۷/۵	۷/۱	نروژ
۵۷/۳	۵۷/۱	۵۳/۹	۵۲/۹	۵۲/۳	۵۰/۵	جامعه اقتصادی اروپا
۲۱/۸	۲۰/۴	۱۷/۹	۱۷/۵	۱۷/۱	۱۶/۳	شامل: آلمان غربی
۹/۱	۱۰/۴	۱۴/۱	۱۳/۷	۱۳/۹	۱۲/۲	انگلستان
۶/۷	۶/۸	۶/۸	۶/۶	۶/۱	۵/۸	دانمارک
۶/۹	۷/۸	۸/۴	۸/۱	۸/۳	۸/۴	امریکا
۷/۱	۷/۴	۷/۷	۷/۶	۸/۹	۱۱/۹	کشورهای در حال توسعه
۴/۶	۴/۱	۵/۵	۶/۱	۶/۹	۵/۹	بلوک شرق با استثنای چین

EIU, Op. cit, pp. 32, 33.

مأخذ:

- (1): Economist Intelligence Unit (EIU), *Country Profile, Sweden 1989/90*, London: 1989.
- (2): *Encyclopedia Britannica*, Vol. 21, USA: 1973.
- (3): IMPOD, *Exporter's Guide to Sweden*, Stockholm: 1985.
- (4): Ministry of Finance, *The 1987 Medium Term Survey of the Swedish Economy*, Stockholm: 1987.
- (5): Ministry of Finance, *The Swedish Budget 1986/87*, Stockholm: 1986.
- (6): Ministry of Finance, *The Swedish Budget 1980/81*, Stockholm: 1980.
- (7): OECD, *Economic Surveys, Sweden, 1984/85*, Paris: 1985.
- (8): OECD, *Economic Surveys, Sweden, 1987*, Paris: 1987.
- (9): OECD, *Economic Surveys, Sweden, 1988/89*, Paris: 1988.
- (10) Sveriges Riks Bank, *Credit and Foreign Exchange*.
- (11) The Swedish Engineer's Press Ltd, *Sweden Now*, The International Business Magazine No1, 1989, Stockholm: 1989.
- (12) Federation of Swedish Industries, *Swedish Industry Today*, Stockholm: 1989.
- (13) Swedish Institute, *The Swedish Economy, Facts and Figures, 1988*, London: 1988.